

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obvineného **J. M. st. a spol. pre trestný čin vydierania spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. marca 2011 v Bratislave dovolanie obvinených J. M. st., J. M. ml., M. G., ktoré podali proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 2. marca 2010, sp. zn. 3To 67/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených J. M. st., J. M. ml., a M. G. **sa o d m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede z 29. septembra 2008, sp. zn. 2T 29/2008, boli obvinení J. M. st., J. M. ml. a M. G. uznaní za vinných z trestného činu vydierania spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

31 januára 2002 o 06.40 hod. v obci T. na miestnej účelovej komunikácii s osobným motorovým vozidlom zn. Citroën Xantia, E. č. X., po vzájomnej dohode, skrížili cestu I. M. jazdiacemu na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda 105, donútili ho k zastaveniu vozidla, po čom J. M. st., a M. G. prestúpili do motorového vozidla menovaného, odobrali mu jeho dva mobilné telefóny a pod hrozbou fyzickej likvidácie jeho rodinných príslušníkov ho donútili k vykonaniu jazdy do Z. M., počas jazdy sa mu vyhrážali fyzickou likvidáciou a vyplienením jeho rodiny v prípade, ak v nasledujúcich hodinách neposlúchne ich príkazy a po príchode do Z. M., pred notárskym úradom, sa mu opätovne vyhrážali fyzickou likvidáciou

a likvidáciou jeho rodinných príslušníkov v prípade, ak odmietne podpísať notársku zápisnicu č. N., N., v ktorej sa menovaný zaväzuje do dňa 15. marca 2002 uhradiť sumu 216 647 Sk J. M. st. z titulu údajnej dlžoby voči jeho osobe a že v prípade nedodržania termínu, rodinný dom s parcelou č. X. I. M. prejde do vlastníctva J. M. st. I. M. v dôsledku obavy z uskutočnenia vyhrážok túto zápisnicu podpísal.

Za to im bol uložený, každému samostatne, podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov, výkon ktorého im bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie všetci traja obvinení, na základe ktorého Krajský súd v Trnave rozsudkom z 2. marca 2010, sp. zn. 3To 67/2009, podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste vo vzťahu ku všetkým trom obvineným a na základe § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. obvineným J. M. st., J. M. ml. a M. G., každému samostatne, uložil trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace, pričom výkon týchto trestov im podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jedného roka.

Proti rozsudku krajského súdu podali dovolanie obvinení J. M. st., J. M. ml. a M. G., prostredníctvom obhajkyne E. H.. Dovolanie podali z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom - a písm. i/ Tr. por. – rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania uviedli, že okresný súd závažným spôsobom porušil procesné predpisy, keď v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 11/2007, nevykonal všetky na vec sa vzťahujúce dôkazy znovu a znovu nevypočul aj obvinených. Konštatovali, že súd protiprávne vstúpil do kompetencie okresného prokurátora, keď zo žalovaného jednočinného súbehu dvoch trestných činov jednu časť vypustil a rozhodol iba o druhej časti.

V písomných dôvodoch dovolania tiež konštatujú, že sa cítia byť nevinní, skutku, ktorý im je kladený za vinu sa nedopustili a v tomto smere poukázali na výpovede svedkov, ktorí vypovedali v ich prospech.

Žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutia zrušil vo výrokoch o vine i trestoch a vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

V posudzovanej veci už Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací konal a rozsudkom zo 6. novembra 2007, sp. zn. 2 Tdo 11/ 2007, vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 26. septembra 2006, sp. zn. 3To 91/2006, bol z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 256 Tr. por. a v ustanovení § 231 ods. 1 Tr. zák. Napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V písomných dôvodoch rozsudku dovolací súd okrem iného konštatoval, že právnym posúdením konania obvinených tak, ako bolo ustálené v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. a súbežne aj podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. došlo k porušeniu zákona v ich neprospech. Súbeh uvedených trestných činov je vylúčený, pretože konanie, ktoré možno podradiť pod skutkovú podstatu trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. je fakticky konzumované konaním, smerujúcim k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. ak takým konaním obvinení obmedzili osobnú slobodu poškodeného.

Dôsledkom porušenia zákona bolo i uloženie trestov obvineným za viac trestných činov.

Krajský súd v Trnave následne uznesením z 15. januára 2008, sp. zn. 3To 94/2007, podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dôvod dovolania podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno však ním napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť len v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Obvinení dôvod dovolania podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por. videli v tom, že podľa ich názoru, okresný súd ich mal po zrušení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky a následne i Krajským súdom v Trnave znovu vypočuť a vykonať všetky dôkazy na vec sa vzťahujúce odznovu.

Takýto postup okresného súdu však nebol potrebný, pretože všetky dôkazy zadovážené v prípravnom konaní i v konaní pred súdom boli vykonané v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami upravujúcimi vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Obvinení neuviedli v čom konkrétne vidia porušenie zákona pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ani ktorý konkrétny dôkaz mal byť vykonaný nezákonným spôsobom. Z obsahu ich dovolania je však zrejmé, že oni v skutočnosti ani nenamietajú zákonnosť postupu pri vykonávaní dôkazov, ale namietajú spôsob hodnotenia dôkazov súdom.

Porušenie zákona z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že zistený skutok bol v posudzovanom prípade nesprávne právne posúdený ako jednočinný súbeh dvoch trestných činov, a to trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 Tr. zák., ktorý je vylúčený, bolo napravené rozhodnutím Okresného súdu v Dunajskej Strede z 29. septembra 2008, keď súd postupoval v intenciách rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 11/2007 a uznesenia Krajského súdu v Trnave z 15. januára 2008, sp. zn. 3To 94/2007.

Aj v prípade tohto dovolacieho dôvodu, dovolacie námietky obvinených smerovali k tomu, že namietali spôsob hodnotenia dôkazov, keď žiadali zrušiť napadnuté rozhodnutia v rámci dovolacieho konania z dôvodu, že sa cítia byť nevinní.

Je treba v tejto súvislosti zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných

a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová